

מבט לכנסת

לא כל הנוצץ - זהב

• נתניהו מאשים את לפיד בהתקפלות מול חיזבאללה במשא ומתן על הסכם הגז • נתניהו הגיע להסכמים שגרמו לא מעט עוגמת נפש למדינה - אז... "תראו מי שמדבר"

בכירים בצמרת חמאס.

"הסכם חברון" - שנחתם בעקבות אירועי מנהרת הכותל בסוף ספטמבר 1996, אז נהרגו 17 מחיילי צה"ל וכ-100 פלסטינים. ממשלת ישראל ואש"ף הגיעו להסכם שכלל נסיגה ישראלית משטחים גדולים באזור חברון וחלוקתם לאזורי H-2 ו-H-1.

"משבר המגנומטרים" - ביולי 2017, לאחר גל טרור וירי רקטות מעזה לעבר ישראל ובעקבות הפגנות אלימות וסוערות, הוחלט להורות על הסרת גלאי המתכות שהוצבו בכניסה להר הבית, זאת לאחר הפיגוע הקשה שארע שם, בו נרצחו שני שוטרים ישראלים.

על כל העסקאות הללו ונוספות, חתום לא אחר מאשר בנימין נתניהו, אותו אחד שמטיף כיום ב"הפוך על הפוך" - הוא יוצא בהאשמות כנגד ראש הממשלה לפיד: "לפיד נכנע לטרור", "לפיד מוסר חבלי מולדת".

חשוב לציין: אין בדוגמאות הללו לומר שההסכם שניקם בין לבנון וישראל, הוא בהכרח הסכם טוב. ברור שישראל הלכה לקראת לבנון. יש מי שיאמר התקפלה! סביר להניח שגם השיקול להימנע מעימות מזוין מול חיזבאללה היה חלק מקבלת ההחלטות. מדינת ישראל אולי תפסיד סכום כסף לא מבוטל - עם זאת, כדאי ורצוי להתייחס גם ליתרונות שבהסכם, כמו: ייצוב הזירה המדינית מול לבנון, תחילת העבודה ב"אסדת כריש", דבר שיאפשר עבודה בסביבה שקטה ואמור להכניס הכנסות משמעותיות לקופת המדינה.

אז רגע לפני הבחירות חשוב שנביא; פשרה היא לא מילה גסה, ובעיקר אם היא נובעת מתוך הבנה ששקט - טוב גם לכלכלה וגם לביטחון. אז כאשר נצא להצביע - כדאי שנבחין בפרטים הקטנים שבתמונה, שם נוכל לראות: מי הוא העושה... ומי הוא הזורע חול... כי לא כל הנוצץ - זהב".

מהות ההסכם ובכל הקשור ל"נכסים האסטרטגיים" ומה באמת טוב למדינה.

מסורת של פוליטיקאים

"מסורת של פוליטיקאים", היא מסורת שחוזרת על עצמה בכל פעם מחדש ובכל ימות השנה - הם מתסיסים, הם מפלגים ומסיתים ללא הפסק. אצל חלקם הבעת הפנים משתנה ללא הכר, כאשר מי מהם שיש בו עדיין שמץ של שכונה - רץ להצטלם בצמוד לאבני הכותל כאחרון הצדיקים עלי אדמות.

לפיד לא הראשון ובוודאי גם לא האחרון שחיפש להגיע לפשרה. הפלא ופלא, מסתבר שממשלות ישראל בעבר, גם אלה שנוהלו בראשות נתניהו, העדיפו להגיע לפשרות מול ארגוני טרור ואפילו להיכנע לדרישותיהם, גם ואפילו כאשר מדובר היה בחיי אדם. במקרה של שדות הגז אין מדובר בחיי אדם - רק בכסף. ועדיין אף אחד, כולל מעריציו של נתניהו, לא היה רוצה למצוא את ישראל בעימות חזיתי מול חיזבאללה - דבר שעלול לגבות מחיר חייהם של מאות, אם לא אלפים וגם לפגוע קשות בכלכלת ישראל.

בקטנה

נתניהו ולפיד אינם הראשונים ואינם האחרונים שניהלו משא ומתן במטרה להגיע לפשרה מול טרוריסטים - הבעיה המרכזית היא לא השיח בנושא, הבעיה היא האופן שבו הוא מתקיים והצורה בה מתנהלים הדיונים. מתוך כך עולה השאלה האמיתית: האם התנהלות כזו מצד נבחר ציבור, מצביעה באמת על "המדינה לפני הכל"?

"עסקת שליט" - בעסקה זו שוחררו מהכלא הישראלי רבים ממנהיגי חמאס עם דם על הידיים, כתוצאה מכך, התחלפה הנהגת הארגון כשבראש התנועה בעזה עומד כיום מי שנחשב אז לבכיר האסירים המשוחררים, יחיא סינואר. והוא לא לבד; רבים ממשוחררי העסקה משמשים היום בתפקידים

השילוב שלאחר החגים, מכשיר אותנו לנחות נחיתה רכה אל קרקע מוצקה ולהחזיר אותנו למציאות החיים שלאחר החגים. בתוך כך, קיים גם חלון הזדמנויות להרהר ביחסים שבין אדם לחברו ובין אדם לבחירתו - זאת, רגע לפני ששוב אנו מוצאים עצמנו בדרך לקלפי בפעם החמישית בתוך שלוש שנים, ורגע לפני שניח את הפתק הנכון מבחינתנו, כדאי שניתן את הדעת למספר עובדות המצביעות על כך - ש"לא כל הנוצץ - זהב", ולא כל מי שאומר... אמת היא!.

הסכם הגבול הימי זה לא "האישו"

הסכם הגבול הימי בין ישראל ללבנון, הוא עוד סכסוך מופרך שהוצת בימים האחרונים ובעוצמה הגבוהה ביותר סביב סוגייה חשובה ומאתגרת שבה תגרה מילולית דוחה - הופכת לחוצת גבולות. המטרה מקדשת כל אמצעי, והשימוש בתחמושת המילולית המוכרת ממשיך להיזרק באוויר כנשק מכוון מטרה - כמו: "הכניעה לטרור", "המוחץ", "מסירת חבלי מולדת", הדבר הבלתי נסבל בעליל, מוכיח בכל פעם מחדש, שאחוז גדול מקרב הפוליטיקאים גילו את הכוח שבמילה ולמעשה עושים בה - שימוש לרעה; ככל שהמילה בוטה יותר, כך הפוליטיקאי נערץ יותר - הממלכתיות הולכת ונכחדת והופכת לנחלת המיעוט. ואנחנו הציבור המתון, נמשיך להתגעגע לימים שהשימוש במילים היה ליצירה, לכתובה ולפיתוח תרבות השפה. כל בר-דעת מבין, שהאופן בו מתנהלים דיונים מהותיים במדינה, הוא טעון תיקון מן היסוד, הוויכוח בסוגיית הגבול הימי עם לבנון - סוגייה מורכבת בעלת אספקטים כלכליים, ביטחוניים, מדיניים ואסטרטגיים - היה אמור להתנהל במנותק לכל אינטרס פוליטי ושיקולי קמפיין. אם למישהו הרצון לומר משהו בנדון, בהחלט מוזמן לחוות דעה, אבל הבעיה הגדולה בכל הסיפור היא שלרוב המקטרגים והיועצים למיניהם, אין שמץ של הבנה, בקיאות ומומחיות בנושא